

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa "V." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w upadłości układowej z siedzibą w S.
przeciwko [...] E. Spółce Akcyjnej z siedzibą w Ł.
dawniej D. Spółka Akcyjna w Ł.
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej R. [...] GmbH z siedzibą
w A. (Niemcy)
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 stycznia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 20 lutego 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy, zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Pozwany we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał na potrzebę wykładni przepisów prawnych wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów to jest przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Zdaniem skarżącego istnieje potrzeba wypracowania zasad wykładni art. 647¹ § 5 k.c. w związku z art. 647¹ § 2 k.c. przez określenie warunków jakie powinny być spełnione, aby można mówić o skutecznej zgodzie inwestora na zawarcie umowy o roboty budowlane przez wykonawcę z podwykonawcą.

W związku z przesłanką z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. ujętą w sposób przytoczony wyżej, stwierdzić należy, że nie uzasadnia ona przyjęcia skargi kasacyjnej powoda do rozpoznania. Wykładnia powołanych przepisów była dokonywana przez Sąd Najwyższy już wielokrotnie, orzecznictwo wyjaśnia treść tych przepisów w sposób przystępny, wskazując również okoliczności faktyczne mogące skutkować ustaleniem, że doszło do wyrażenia zgody przez inwestora również w sposób konkludentny (por. uchwałę (7) Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2008 r., III CZP 6/08, OSNC 2008, Nr 11, poz. 121; wyroki Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2008 r. IV CSK 323/08; z dnia 3 października 2008 r. I CSK 123/08; z dnia 6 października 2010 r., II CSK 210/10, OSNC 2011, Nr 5, poz. 59; z dnia 18 czerwca 2015 r. III CSK 370/14; z dnia 4 lutego 2011 r. III CSK 152/10; z dnia 24 stycznia 2014 r. V CSK 124/13; z dnia 16 kwietnia 2014 r., V CSK 296/13; - nie publ.). Linia orzecnicza jest ugruntowana i w sytuacji gdy skarżący nie przedstawia żadnych istotnych argumentów, które wskazywałyby na potrzebę zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy po raz kolejny, brak jest wystarczających podstaw do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z przyczyny wskazanej przez skarżącego.

W świetle powyższego Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z § 6 pkt 7 i § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 461 ze zm.).

